

חולין פרק ג אלו טרפות דף סז

תולעים שנמצאים בין העור לבשר בבהמה אסורים היות ונוצרו מבשר הבהמה ודינם כאבר מן החי היות ואין בהם היתר שחיטה שכתוב "ואת נבלתם תשקצו" ובדגים מותרים היות ודינם כבשר דגים שמותר ללא שחיטה, רבינא אמר לאימו שלא תודיע לו על תולעים בדגים שלא יגעל מהם.

כתוב "כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השורץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם", ולמדו 'כל' לרבות שלשול שנמצא באשפה והדומה לו, 'הולך על גחון' זה נחש, 'וכל הולך' לרבות חיפושית והדומה לה, 'על ארבע' לרבות עקרב, 'עד כל' לרבות הדומה לדומה 'מרבה רגלים' זה נדל.

ר' יוסי בן דורמסקית אומר שלויתן הוא דג טהור שכתוב "גאווה אפיקי מגנים.. תחתיו חרודי חרש" אפיקי מגינים' זה קשקשים 'תחתיו חרודי חרש' זה סנפירים.

הדרן עלך פרק אלו טרפות

שרץ המים אסור רק בימים ונחלים והדומה להם אבל אם נוצר בכלים או בבורות שאין בהם נביעה מותר, גם אם התולעת עולה על דפנות הכלי או הבור לא נחשב ל'שורץ על הארץ' ואם נפל בחזרה לבור מותר. ר' הונא אמר שאדם לא ישפוך שיכר תמרים לכלי שיש עליו מסננת בלילה שמא תעמוד תולעת על המסננת ותיאסר ותיפול חזרה לכלי.

שמואל אמר שקישוא שהתליע כשהוא מחובר לקרקע אסור משום שגם בתוך בתוך הפרי נחשב ל'שורץ על הארץ' ורק אם התליע מתוכו כשהוא תלוש מותר. בבביתא למדו מהפסוק 'על הארץ' למעט זיזים שבעדים ויתושים שבקטניות ותולעת שבתמרים וגרוגרות ולמדו מהמילה 'כל' לרבות תולעת שבעיקרי זיתים, אפשר להסביר כשמואל שאם התליע במחובר אסור ואם התליע בתלוש מותר, ואפשר להסביר שרק במקרה שהתליע האילן עצמו אסור.

ר' יוסף הסתפק בתולעת שגדלה בתוך פרי ויצאה ומתה מיד ולא רחשה על הארץ, או שיצאה מקצתה, או שיצאה כולה לאוויר העולם ואדם אכלה באוויר. ר' אשי הסתפק בתולעת שיצאה מהפרי לגג התמר או לגג הגרעין או מתמר תלוש אחד לחברו. תיקו.

תולעים שנקראים 'קוקיאני' בכבד ובריאה של בהמה ישנם שני לשונות האם מותרים שבוודאי נוצרו בתוך הבהמה או שאסורים משום שנכנסו דרך הקנה כשהבהמה ישנה וכך הלכה.